

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Bánátné dr. Józsi Éva pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Iglódi Endre ügyvéd által képviselt **I. r. és II. r. alperes** ellen 20.000.000.- forint nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2010. január 8. napján kelt, 6.P.21.285/2009/14. számú ítéletével szemben a felperes részéről 16. sorszám alatt bejelentett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alpereseknek együttesen 125.000.- (Százhuszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 900.000.- (Kilencszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy a költségmentes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díja a 100 %-os mértékben a pereszes felperest terheli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 250.000.- forint perköltséget. Megállapította, hogy a 900.000.- forint feljegyzett illetéket, továbbá a pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli. A megyei bíróság az indokolásban rámutatott a Pp. 4. § (1) bekezdésére tekintettel arra, hogy a felek ellen indult büntető ügyben hozott ügyészégi határozatbeli tényállás nem kötötte. Nem vizsgálhatta továbbá a bíróság a rendőri intézkedés jogszerűségével, illetve szakszerűségével kapcsolatos, a keresetlevélben szereplő felperesi állítások megalapozottságát.

A felperes kifejezetten az emberi méltóság és jóhírnév sérelme miatt követelt nem vagyoni kártérítést az alperesektől.

Hivatkozott arra, hogy az alperesek fellépése folytán olyan stresszhatás érte, mely miatt az egészségi állapotában károsodás lépett fel, és emiatt volt szükség az utóbbi többszörös műtetre. Ebben a körben ajánlott fel a felperes szakértői bizonyítást, amelyet azonban a megyei bíróság az ítélelhozatal előtt külön végzéssel elutasított. Mindezt azzal indokolta, hogy az ítélezés alapjául elfogadott, nyomozás adatain nyugvó tényállás a felperes által megjelölt alperesi károkozás tényét semmilyen módon nem igazolta, másrészt a felperesnek a csatolt orvosi dokumentumokkal igazolt egészségi állapotának ismeretében a felvetett szakkérdésre egyértelmű válasz nem volt várható. A peradatokat a megyei

bíróság álláspontja szerint azt a kereseti tényállást sem támasztották alá, hogy az alperesek „sok báméskodó ember előtt lejáratták” a felperest, és így az emberi méltóság, valamint a jóhírnév sérelmét megállapítani ennek alapján nem lehetett. Önmagában pedig az, hogy a jelen lévők között „hangos szóváltás alakult ki, továbbá, hogy a „felek egymást kölcsönösen szidalmazták”, az alperesek részéről történt hírnévrontást nem alapozhatta meg.

Az ítélettel szemben a felperes jelentett be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és keresetének történő helyt adást kért. Indokolásul arra hivatkozott, hogy az alperesek a testvérét megtámadták, és neki maradandó, súlyos sérülést okoztak. Magát a felperest is súlyos támadás érte, és a stressz hatására egészségi állapotában károsodás lépett fel. Véleménye szerint személyhez fűződő jogait, testi épségét, egészségét sértették. A sérelem és egészségi állapota között ok-okozati összefüggés van, ezért továbbra is kérte igazságügyi orvos-szakértő kirendelését. Megsértették továbbá az alperesek a felperes emberi méltóságát és jóhírnevét is azzal, hogy őt és testvérét **Helység 1-en a Hotel "A"** előtt külföldi és magyar vendégek előtt lejáratták.

Az alperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Előadták, hogy a felperes fellebbezése teljesen megalapozatlan. A Pf.20.089/2010. számú ügyben épp a közelmúltban állapította meg az ítélőtábla, hogy a felperes fellebbezése egy hasonló esetben alaptalan volt.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp.256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és az alábbiak szerint alaptalannak ítélte.

Az ítélőtábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megyei bíróság a megalapozott döntés meghozatalához szükséges bizonyítást a szükséges és egyben elégséges mértékben lefolytatta-e - helytállóan utasította-e el a felperes bizonyítási indítványát.

A személyhez fűződő jogok megsértése miatt igényelhető kártérítésnek (Ptk. 84. § (1) bekezdésének e.) pontja) jogszabályi hátterét képezik a szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozó rendelkezések (Ptk. 339. §). Személyhez fűződő jogok megsértése miatt érvényesített kártérítési igény megalapozottságához így szükséges a kártérítési felelősség valamennyi tényállási elemének fennállása (jogellenes magatartás, kár bekövetkezése, és a kettő közötti okozati összefüggés).

Bármelyik hiánya a kártérítés megítélését kizárja. A személyhez fűződő jogok megsértése tekintetében továbbá az a magatartás minősül jogellenesnek, amely a személyiséget, az emberi személy életminőségét sérti.

Jelen esetben a felperes arra hivatkozott, hogy az alperesek az általuk tanúsított magatartásukkal megsértették az emberi méltóságát, jóhírnevét, valamint egészségét.

Az emberi méltóság minden embert - egyedi értékétől függetlenül - megillet. Minden magatartás, mely mást gátol abban, hogy emberhez méltó életet éljen, a személyiségi jogok sérelmét jelenti. A felperes által állított alperesi magatartás azonban nem volt alkalmas a felperes emberi méltóságának megsértésére. A kölcsönösen elkövetett, kihívóan közösségellenes, megbotránkozást kiváltó magaviselet nem jelent egyben

emberhez méltatlan magatartásban megnyilvánuló személyiségi jogsértést a felperesre nézve még akkor sem, ha **Helység 1** frekvenciált területén történt, turisták által látogatott helyen.

A személy jó hírnevének megsértésére akkor kerül sor, ha rá vonatkozó, azt sértő, valótlan tény állítására, vagy való tény hamis színben történő feltűntetésére kerül sor a jogellenes magatartást tanúsító személy részéről. Jelen esetben azonban a felperes sem a keresetében, sem a perbeli nyilatkozataiban nem adott elő olyan tényállást, mely a jó hírnev megsértésének megállapítására alkalmas lenne. Nem hivatkozott egyetlen valótlan tényállásra, vagy való tény hamis színben történő feltűntetésére sem az alperesek részéről. Jó hírnev megsértésre adat a periratokban sem található.

Végül az egészségének megsértésére, mint személyhez fűződő jogában ért sérelemre hivatkozott a felperes. Ezzel összefüggésben utalt egyrészt a saját magát ért támadásra, mely azonban megalapozottsága esetében testi épség megsértésének minősülne. Erre nézve azonban semmilyen bizonyítékot nem csatolt, kizárólag iktestvéréről a 2007. november 4. napján történt eseményeket követően készült orvosi látletet. Így a felperes saját maga vonatkozásában közvetlen testi sértést nem igazolt. Ugyanakkor az ítéltábla álláspontja szerint a felperes egészsége megsértése körében sem állapítható meg az alperesek jogellenes magatartása. A felperes iktestvérét ért támadás, és az annak következtében előállott sérülés nem minősül a felperes irányában, mintegy közvetetten megvalósuló olyan jogellenes magatartásnak, mely személyhez fűződő jogát sértette.

A fentiek alapján a felperes egyetlen általa hivatkozott személyhez fűződő jog tekintetében sem tudta bizonyítani a kártérítés megállapításához szükséges jogellenes magatartást. Jogellenes magatartás hiányában ugyanakkor az okozati összefüggés bizonyítása okafogyottá vált. Annak bizonyítása akkor bír jelentőséggel, ha teljes bizonyossággal fennáll a jogellenes magatartás, és bekövetkezett a károsodás. Mindezek alapján a megyei bíróság a felperes szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát megalapozottan utasította el, az erre irányuló felperesi fellebbezési kérelem megalapozatlan.

A megyei bíróság fentieket meghaladóan is a jogszabályi előírások maradéktalan betartásával folytatta le az eljárását, a döntés meghozatalához szükséges tényeket teljes körűen feltárta, és abból okszerű következtetést levonva hozta meg határozatát. A peres felekkel szemben lefolytatott eljárás nyomozati iratai (20010-1139/2008. bü.), valamint a bírósági eljárás során keletkezett egyéb okiratok, és bizonyítékok alapján kétségtelenül megállapítható volt, hogy a felperes keresetében állított személyhez fűződő jogok megsértése nem valósult meg jogellenes magatartás hiányában.

A fentiek alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében - tárgyaláson kívül elbírálv - helybenhagyta.

A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért az ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesek ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perkölségének megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5)-(6) bekezdései alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan állapította meg.

A peres eljárásban a felperes teljes személyes költségmentességben részesült, ezért a feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) és 14. §-a értelmében az állam viseli. A költségmentesség azonban nem mentesíti a felperest az ellenérdekű fél javára járó perköltség (készkiadás) megfizetése alól.

Egyúttal a Pp.87.§./2/ bekezdése alapján megállapította, hogy a pártfogó ügyvédi díj kit terhel.

Győr, 2010. évi október hó 7. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró